11/02/2019

Κοπή βασιλόπιτας του Συλλόγου Ιεροψαλτών της Ι.Μ. Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή 10 Φεβρουαρίου το πρωί στο Παύλειο Πολιτιστικό Κέντρο Βεροίας πραγματοποιήθηκε η κοπή της βασιλόπιτας του Συλλόγου Ιεροψαλτών της Ιεράς Μητροπόλεώς μας. Την βασιλόπιτα ευλόγησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, ο οποίος απηύθυνε πατρικούς λόγους και ευχές. Στο τέλος, χαιρετισμό απηύθυνε ο Πρόεδρος του Συλλόγου Ιεροψαλτών και Διευθυντής του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως μας και καλλιτεχνικός διευθυντής των ΠΑΥΛΕΙΩΝ Άρχων Μαΐστωρ της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας κ. Γεώργιος Ορδουλίδης.

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου:

Ἡ σημερινή συνάντηση εἶναι ἡ πρώτη τοῦ νέου ἔτους 2019, τό ὁποῖο ἡ Ἱερά Μητρόπολή μας ἀπο-φάσισε, ὅπως γνωρίζετε, νά τό ἀφι-ε-ρώσει στούς συνεργούς τοῦ ἀπο-στόλου Παύλου, καθώς συμπληρώνονται 25 χρόνια ἀπό τήν καθιέρωση

τῶν Παυλείων, τοῦ κύ-κλου ἐκδηλώσεων πρός τιμήν τοῦ οὐ-ρανοβάμονος ἀποστόλου καί ἱδρυ-τοῦ τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλη-σίας.

Ἡ σημερινή αὐτή συνάντηση τοῦ Συλ-λόγου Ἱεροψαλτῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας μέ τήν εὐκαι-ρία τῆς ἀρχῆς τοῦ νέου ἔτους καί τήν κοπή τῆς καθιερωμένης εἰς τιμήν καί μνήμην τοῦ μεγάλου ἱεράρχου τῆς Ἐκκλησίας μας, τοῦ ἐν ἁγίοις πατρός ἡμῶν Βασιλείου, ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας, τοῦ οὐρανοφάντορος, βασιλόπιτας, πού πραγματοποιεῖται στή Μητρό-πολή μας, δίδει σέ ὅλους μας μία εὐκαιρία ἐπικοινωνίας ἀλλά καί ἀνταλλαγῆς εὐχῶν καί σκέψεων γιά τό νέο ἔτος. Γι᾽ αὐτό καί θέλω νά ἐκφράσω τή χαρά μου γιά τή παρουσία σας καί συμμετοχή σας στή σημερινή ἐκδήλωση, ἐδῶ στό Παύλειο Πολιτιστικό μας Κέντρο.

Μέσα σέ ἕνα ἔτος, λοιπόν, κατά τό ὁποῖο τιμοῦμε τούς συνεργάτες τοῦ ἀποστόλου Παύλου, ὅλους ἐκείνους τούς ἀνθρώπους, τούς πρώτους χριστιανούς, οἱ ὁποῖοι μέ πολλή ἀγάπη καί ζῆλο ἀφοσιώ-θη-καν στή διακονία τοῦ ἀποστόλου καί ἔθεσαν τίς δυνάμεις τους στή διάθεσή του καί στή στήριξη τοῦ ἀποστολικοῦ του ἔργου, χωρίς νά ὑπολογίζουν κόπους καί ταλαιπω-ρίες, εἶναι φυσικό ὅτι καί σεῖς, οἱ ἱεροψάλτες, οἱ συνεργάτες τῆς το-πικῆς μας Ἐκκλησίας, ἔχετε μία ξεχωριστή θέση.

Καί αὐτό γιατί, ὅπως εἶναι γνω-στό, καί δέν χρειάζεται νά τό ἐπα-ναλάβω, εἶναι, διότι ἐσεῖς εἶστε οἱ πιό στενοί συνεργάτες τῶν κληρι-κῶν, τῶν ἱερέων μας. Χωρίς ἱερο-ψάλτες δέν μπορεῖ νά τελεσθεῖ καμία ἱερή ἀκολουθία, κανένα μυ-στήριο, διότι ἐσεῖς εἶστε ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι μέ τήν παρουσία σας, μέ τή φωνή σας, μέ τό ψάλσιμό σας, ἐκ-φράζετε τόν λαό τοῦ Θεοῦ, ἐκ-φρά-ζετε τό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας, ἐκφράζετε τήν προσευχή τῶν πι-στῶν, ἀνταποκρινόμενοι ἐξ ὀνό-μα-τός τους πρός τίς λειτουργικές προτροπές γιά προσευχή καί ἱκε-σία πρός τόν Θεό, ἀλλά καί πρός τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ πού προσ-φέ-ρεται διά τῶν ἱερέων.

Ἡ διακονία σας, λοιπόν, εἶναι πολύ σημαντική, ὄχι μόνο γιατί ἐκ-φράζετε, ὅπως εἶπα, τό πλήρω-μα τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά καί γιατί εἶναι μία ἱερή διακονία μέ τήν ὁποία συμβάλλετε, ὥστε τόσο οἱ πι-στοί ὅσο καί ὁ ἱερέας, νά ἀπο-σπασθοῦν ἀπό τά ἐπίγεια καί νά ἀνυψωθοῦν πρός τόν Θεό. Ἐπο-μένως ἀπαιτεῖται ἀπό τήν πλευρά σας ἰδιαίτερη προσοχή, ὥστε νά ἐπιτευχθεῖ αὐτός ὁ σκοπός, πού εἶναι καί σκοπός τῆς θείας λα-τρεί-ας, καί νά μήν προκύψει τό ἀντίθετο ἀποτέλεσμα, δηλαδή νά στερηθοῦν οἱ πιστοί τήν εὐκαιρία τῆς πνευματικῆς ἀνατάσεως.

Γιά τήν ἐπίτευξη αὐτοῦ τοῦ σκο-ποῦ ὑπάρχουν ὁρισμένες προϋπο-θέ-σεις τίς ὁποῖες θά πρέπει νά ἔχε-τε πάντοτε κατά νοῦ καί στίς ὁποῖ-ες, ἄν καί θέλω νά πιστεύω ὅτι ὅλοι τίς ἔχετε ὑπόψη σας καί τίς πληρεῖτε, θά ἀναφερθῶ σύντομα.

Βασική προϋπόθεση εἶναι νά ἔχει ὁ ἱεροψάλτης ἀπόλυτη συνείδηση ὅτι τό ἔργο του

δέν εἶναι ἕνα ἐπάγ-γελμα ἀλλά εἶναι μία ἱερή διακονία. Ὁ χαρακτηρισμός δέν εἶναι τυχαῖος, καί κάθε μία ἀπό τίς δύο λέξεις ἔχει τή σημασία της, τήν ὁποία δέν θά πρέπει νά ξε-χνοῦμε.

Ὁ ἱεροψάλτης, ἔστω καί ἐάν ἀμεί-βεται γιά τό ἔργο πού ἐπι-τελεῖ, δέν παύει νά ἀσκεῖ μία δια-κονία. Διακονεῖ τόν λαό τοῦ Θεοῦ, διακονεῖ τόν ἱερέα, διακονεῖ ἐν τέ-λει τόν Θεό.

Αὐτό τί σημαίνει; Σημαίνει ὅτι τό ἔργο του εἶναι μία προσφορά. Κα-τά συνέπεια δέν μπορεῖ νά τό ὑπη-ρετεῖ μέ ὑπαλληλική νοοτροπία. Πρέπει νά τό κάνει μέ τήν ψυχή του, μέ ὅλη του τή διάθεση, μέ ὅλο του τό εἶναι. Αὐτό σημαίνει δια-κο-νία.

Μέ αὐτή τήν ἔννοια τῆς προσ-φορᾶς, κάθε διακονία εἶναι ἱερή, πολλῷ μᾶλλον ἡ συγκεκριμένη διακονία, ἡ ὁποία ἀναφέρεται στόν Θεό, σέ κάτι ὄχι ἁπλῶς ἱερό ἀλλά πανίερο.

Εἶναι ἱερή διακονία ἡ διακονία τοῦ ἱεροψάλτου. Τό ἱερός πού ἀπο-τελεῖ τό πρῶτο συνθετικό τοῦ ὀνόματός σας δέν εἶναι διακο-σμη-τικό, δέν εἶναι χωρίς περιεχόμενο καί νόημα. Δείχνει ἀκριβῶς αὐτή τήν ἱερότητα τῆς διακονίας σας, καί ὑποσημαίνει καί τήν ἱερο-πρέ-πεια μέ τήν ὁποία πρέπει νά ἐπι-τελεῖται.

Ὁ ἱεροψάλτης στέκεται στό ἀνα-λόγιο ὄχι γιά νά δώσει μία παρά-σταση πού δέν τόν ἀφορᾶ, δέν τόν ἀγγίζει, δέν τόν ἐνδιαφέρει. Διότι, ἄν, ἀκόμη καί στήν περίπτωση πού ἕνας ἄνθρωπος δίνει μία πα-ρά-σταση, γιά νά ἔχει αὐτή ἡ πα-ρά-σταση ἐπιτυχία, πρέπει νά αἰσθάνεται τά λόγια πού λέει ἤ πού τραγουδᾶ, κατά μείζονα λόγο ὁ ἱεροψάλτης πρέπει νά τά ζεῖ. Δέν πρέπει νά ἐκφράζει μόνο τήν προ-σευχή τοῦ λαοῦ, πρέπει νά προ-σεύχεται καί ὁ ἴδιος.

Γράφει ὁ Μέγας Βασίλειος σχε-τικά μέ τούς ψάλλοντες: «οὐκ εἴ τις τῷ στόματι προφέρει τά τοῦ ψαλ-μοῦ ρήματα, οὗτος ψάλλει τῷ Κυρίῳ». Δέν ψάλλει πρός τόν Θεό, γράφει ὁ ἱερός πατήρ, ὅποιος προ-φέρει μόνο μέ τό στόμα τίς λέξεις τῶν ὕμνων, ἀλλά, συνεχίζει, «ὅσοι ἀπό καρδίας καθαρᾶς ἀναπέμ-που-σι τάς ψαλμωδίας, καί ὅσοι εἰσίν ὅσιοι, σώζοντες τήν πρός Θεόν δι-καιοσύνην, οὗτοι δύνανται ψάλ-λειν τῷ Θεῷ τοῖς ρυθμοῖς τοῖς πνευματικοῖς ἁρμοζόντως ἀκο-λου-θοῦντες». Δηλαδή, ὅσοι ἀνα-πέ-μπουν τούς ὕμνους μέ καθαρή καρδιά καί εἶναι εὐλαβεῖς καί τη-ροῦν τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, αὐτοί μποροῦν νά ὑμνοῦν τόν Θεό, ἀκο-λουθώντας, ὅπως ἁρμόζει, τούς πνευμα-τικούς ρυθμούς, νά ψάλ-λουν, δηλαδή, ὄχι μέ κοσμικό ὕφος ἀλλά μέ ἐκκλησιαστικό.

Στό ζήτημα αὐτό δίδει ἰδιαίτερη βα-ρύτητα ὁ Μέγας Βασίλειος, για-τί συνεχίζει λέγοντας ὅτι ὅσοι κρύ-βουν μέσα στήν ψυχή τους ἁμαρ-τίες καί ψεύδη καί ἄλλα πάθη αὐτοί νομίζουν ὅτι ψάλ-λουν· στήν πραγματικότητα ὅμως δέν ψάλλουν. Καί

αὐτό συμβαίνει διότι, ὅπως ἕνα πονηρό δένδρο δέν μπορεῖ νά βγάλει ἀγαθούς καρ-πούς, ἔτσι καί ἀπό μία πονηρή καρδία δέν μποροῦν νά βγοῦν ρή-ματα ζωῆς.

Θά σκεφθεῖτε ἴσως, μά εἶναι δυ-να-τόν νά εἴμεθα ἅγιοι; Ἤ ποῦ μπο-ροῦμε νά βροῦμε ἁγίους ἱερο-ψάλτες; Μακάρι νά μπορούσαμε, ἀλλά δέν τό ἐννοεῖ ἀκριβῶς ἔτσι ὁ Μέγας Βασίλειος. Ἐννοεῖ ὅτι θά πρέ-πει, ὅσοι ἔχουν ἀναλάβει τήν ἱερή αὐτήν τήν ὑπεύθυνη καί ἱερή διακονία, νά φροντίζουν τόν ἑαυ-τό τους καί τή ζωή τους, ὥστε νά μήν ἔρχεται σέ ἀντίθεση μέ τή δια-κονία τους, γιά νά μποροῦν νά ἐκπροσωποῦν τόν λαό τοῦ Θεοῦ μέ καθαρή καρδιά ἤ ἔστω μέ τή συνείδηση ἥσυχη ὅτι προσπαθοῦν καί ἀγωνίζονται γι᾽ αὐτόν τόν σκο-πό.

Διότι εἴτε τό θέλει κανείς εἴτε δέν τό θέλει ὁ ἱεροψάλτης εἶναι ἕνα πρόσωπο πού ξεχωρίζει μέσα στό σύνολο τῶν πιστῶν. Ξεχω-ρί-ζει, τόν γνωρίζουν ὅλοι καί τόν πα-ρακολουθοῦν πολλοί, καί μέσα στόν ναό καί ἐκτός τοῦ ναοῦ, καί βλέπουν καί τή στάση του μέσα στόν ναό καί τή ζωή του ἔξω ἀπό αὐτόν, ἰδιαιτέρως σέ μικρές ἐνο-ρίες, σέ κοινότητες καί χωριά πού οἱ ἄνθρωποι γνωρίζονται περισσό-τε-ρο μεταξύ τους ἀπό ὅ,τι στίς με-γαλύτερες πόλεις. Δέν εἶναι, λοι-πόν, σκόπιμο καί ὠφέλιμο ὁ ἱε-ροψάλτης νά δίδει ἀφορμές σχο-λίων καί σκανδαλισμοῦ τῶν πι-στῶν μέ τή συμπεριφορά του καί τήν ἀναστροφή του. Δέν θά πρέπει ἀκόμη ἡ στάση του ἤ ὁ τρόπος μέ τόν ὁποῖο ψέλνει νά γίνεται αἰτία ἀντί νά προσεύχονται οἱ πιστοί νά τόν σχολιάζουν καί νά σκανδα-λί-ζονται.

Αὐτό σημαίνει ὅτι ὁ ἱεροψάλτης θά πρέπει νά στέκεται στό ἀναλό-γιο μέ ἱεροπρεπῆ τρόπο, σέ στάση προσευχομένου πιστοῦ καί νά ψάλ-λει μέ ἀνάλογο τρόπο.

Ἡ στάση του, ἡ ἐκφορά τοῦ λό-γου, ὁ τρόπος τοῦ ψαλσίματος πρέ-πει νά ἀποπνέουν προσευχή καί νά παρακινοῦν τούς ἀνθρώ-πους σέ προσευχή. Πρέπει νά συμ-βαδίζουν μέ τό περιεχόμενο ὅσων διαβάζει καί ὅσων ψάλλει. Συγ-χρό-νως ὅμως θά πρέπει νά ψάλλει καί νά διαβάζει μέ τέτοιον τρόπο, καθαρά καί μέ νόημα, ὥστε οἱ πι-στοί νά παρακολουθοῦν καί νά κα-τανοοῦν κατά τό δυνατόν τί ψάλ-λεται στήν Ἐκκλησία, καθώς οἱ ὕμνοι καί τά τροπάρια τῆς Ἐκ-κλησίας μας περιλαμβάνουν ὑπέ-ροχα διδάγματα γιά ὅλους μας, τά ὁποῖα μᾶς βοηθοῦν νά προσευχη-θοῦμε καί νά κατανοήσουμε τό νόη-μα τῆς ἡμέρας καί τῆς ἑορτῆς καί νά διδαχθοῦμε ἀπό τή ζωή τῶν τιμωμένων ἁγίων καί ἀπό τό πνευ-ματικό περιεχόμενο τῶν ἑορ-τῶν.

Δέν θά πρέπει νά ξεχνοῦμε ὅτι οἱ ὕμνοι καί τά ἀναγνώσματα τῆς Ἐκ-κλησίας μας δέν εἶναι κεί-μενα τυχαῖα. Εἶναι κείμενα γραμμένα ἀπό τόν θεοκίνητο κάλαμο τῶν ἁγίων ἀποστόλων, τῶν προφητῶν ἀλλά καί τῶν ὑμνογράφων τῆς Ἐκκλησίας μας, πού συνέθεσαν τούς ὕμνους ἐν προσευχῇ, καί οἱ ὕμνοι αὐτοί φέρουν τό βάρος τῆς παραδόσεως τόσων αἰώνων καί τόσων ἁγίων οἱ ὁποῖοι τούς ἔψα-λαν, ὥστε καί

μόνο αὐτό θά ἀρ-κοῦσε νά κάνει τόν ἱεροψάλτη νά αἰσθάνεται τό βάρος τῆς εὐθύνης νά ψάλλει σήμερα τούς ἴδιους ὕμνους.

Ἡ κατά τό δυνατόν ἄρτια ἐκτέ-λε-ση τῶν μελῶν, ἡ ἐμμελής ἀνά-γνω-ση τοῦ ἀποστόλου ἤ τῶν ψαλ-μῶν εἶναι ἀπαραίτητα, ἀλλά δέν θά πρέπει οὔτε νά γίνονται αὐτο-σκο-πός οὔτε βεβαίως ἀφορμή κα-κῶς ἐννοούμενου ἀνταγωνισμοῦ μέ τούς ἄλλους ἱεροψάλτες ἤ καί μέ τόν ἱερέα, κάτι πού δέν ὠφελεῖ οὔτε ἐσᾶς τούς ἴδιους οὔτε τούς πι-στούς, γιατί διαταράσσει τήν προ-σευχητική καί κατανυκτική ἀτμόσφαιρα τῆς θείας Λειτουργίας ἤ τῆς ἀκολουθίας.

Αὐτό κατ᾽ ἐπέκταση σημαίνει ὅτι τό ἀναλόγιο δέν εἶναι οὔτε τόπος συζητήσεων μεταξύ τῶν ἱεροψαλ-τῶν οὔτε χῶρος ἐπιδείξεως τῶν φω-νητικῶν ἱκανοτήτων. Θά πρέ-πει ἐπιπλέον νά ὑπάρχει ἕνας συντονισμός καί μέ τούς ἱερεῖς, ὥστε τόσο ἡ ἔνταση ὅσο καί ἡ διάρ-κεια τῆς ἐκτελέσεως τῶν ὕμνων καί τῆς θείας λατρείας νά μήν ξεφεύγει ἀπό τά λογικά πλαί-σια καί κουράζει ἀντί νά εὐχα-ρι-στεῖ καί νά ἀναπαύει τούς πιστούς. Γιά ὅλα ὑπάρχει ἕνα μέτρο, ἡ χρήση τοῦ ὁποίου εἶναι πρακτικά καί οὐσιαστικά ὠφέλιμη.

Ὁ ἴδιος ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἀνα-φέρεται στόν συνεργό καί μα-θη-τή του ἀπόστολο Ἐφέσου Τιμό-θεο σχετικά μέ τό πῶς πρέπει νά συμπεριφέρεται κανείς μέσα στόν οἶκο τοῦ Θεοῦ, «ἵνα εἰδῇς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἀναστρέφεσθαι», γρά-φει ὁ ἀπόστολος.

Καί αὐτό δείχνει τή σημασία πού ἔχει ὁ τρόπος μέ τόν ὁποῖο πρέπει νά τελοῦνται τά πάντα μέσα στόν ναό τοῦ Θεοῦ. Ὁ Μέγας Βασίλειος γράφει σχε-τικά μέ τόν τρόπο τῆς ψαλμωδίας στήν Ὁμιλία του στούς Ψαλμούς. «Ἔστι δέ ἡ θεία καί μουσική ἁρμονία, οὐ περιέ-χου-σά τινας λόγους ἀκοήν εὐφραί-νο-ντας, ἀλλά καταστέλλοντας καί κα-ταπραΰνοντας τά ἐνοχλοῦντα πονηρά πνεύματα ταῖς εὐεπηρεά-στοις ψυχαῖς».

Ἡ θεία καί μουσική ἁρμονία, οἱ ψαλμοί καί οἱ ὕμνοι, γράφει ὁ ἱε-ρός πατήρ, δέν περιέχουν μόνο κά-ποιους λόγους πού εὐχαριστοῦν τήν ἀκοή τῶν ἀνθρώπων, ἀλλά λόγους πού κάνουν τά πονηρά πνεύματα, τούς λογισμούς, τούς πειρασμούς τά πάθη νά κατα-στέλλονται, νά καθησυχάζουν, νά καταπραΰνονται καί νά μήν ἐνο-χλοῦν τίς ψυχές πού ἐπηρεάζονται ἀπό αὐτά.

Αὐτό θά πρέπει νά εἶναι τό κρι-τή-ριο καί γιά τή δική σας ψαλμωδία καί γιά τή δική σας διακονία. Πόσο ἀναπαύει τούς ἀνθρώπους, πόσο τούς βοηθᾶ νά κατανοήσουν τό νό-ημα τῆς θείας λατρείας, τούς ὕμνους, τά ἀναγνώσματα. Διότι γι᾽ αὐτούς ψάλλετε, αὐτούς ἐκφρά-ζε-τε. Δέν εἶναι δυνατόν οἱ πιστοί νά μήν μποροῦν νά παρακολου-θή-σουν τί ψάλλετε. Οὔτε βέβαια εἶ-ναι δυνατόν νά ἀφοσιώνεσθε μό-νο

στή σωστή μουσική ἐκτέλεση καί νά μήν παρακολουθεῖτε τό νόη-μα τῶν ὕμνων, πού εἶναι καί τό κλειδί γιά τή σωστή ἀπόδοσή τους.

Ἄς ἀκούσουμε καί πάλι τόν Μέγα Βασίλειο τί συστήνει. «Ἡ γλῶσσα ψαλλέτω, ὁ νοῦς ἐρευνάτω τήν διά-νοιαν τῶν εἰρημένων, ἵνα ψάλ-λῃς τῷ πνεύματι, ψάλλῃς δέ καί τῷ νοΐ». Ἄς ψάλλει ἡ γλώσσα, λέγει, καί συγχρόνως ὁ νοῦς ἄς πα-ρακολουθεῖ τό νόημα τῶν λό-γων, ἔτσι ὥστε νά ψάλλεις καί μέ τό πνεῦμα καί μέ τόν νοῦ, δηλαδή μέ ὅλη τήν ὕπαρξή σου. Διότι ὁ Θεός θέλει νά συμμετέσχει στήν προ-σευχή καί στή δοξολογία του ὁλόκληρος ὁ ἄνθρωπος.

Σημαντική γιά τή σωστή διακο-νία τοῦ ἀναλογίου εἶναι καί ἡ προ-ετοιμασία. Εἶναι χρήσιμο νά προ-ετοιμάζεται ὁ ἱεροψάλτης ἀπό τήν προηγούμενη ἡμέρα καί ὄχι μόνο γιά ὅσα ἔχει νά ψάλλει καί νά διαβάσει, ἀλλά καί γιά τήν τυ-πική διάταξη, ὥστε καί λάθη νά μήν γίνονται καί περισσότερο νά κατανοεῖ ὅσα θά ψάλλει ἤ θά δια-βάσει. Ἐπιπλέον θά πρέπει νά ὑπάρ-χει καί στά θέματα αὐτά συνεν-νόηση καί συνεργασία μέ τόν ἱερέα, γιά νά μήν δημιουρ-γοῦ-νται προβλήματα. Ἄλλωστε ἡ ἀγα-στή συνεργασία ἱεροψάλτου καί ἱερέως εἶναι ἀπαραίτητη καί πρέπει νά θεωρεῖται αὐτονόητη. Δέν εἶναι δυνατόν νά μήν ὑπάρχει πνεῦμα σεβασμοῦ καί κατανοή-σεως, ἀλλά καί ἀμοιβαίας ὑποστη-ρίξεως, ὥστε νά προκύπτει τό καλύτερο ἀποτέλεσμα, πού εἶναι ἡ θεία λατρεία νά μεταρσιώνει ὄχι μόνο τόν ἱερέα καί τόν ἱεροψάλτη ἀλλά καί τό ἐκκλησίασμα πρός πνευ-ματική ὠφέλεια τῶν ἀνθρώ-πων καί δόξα τοῦ Θεοῦ.

Ἀπό τή σωστή καί συνεπῆ διακο-νία τοῦ ἱεροψάλτου προκύπτει ὅμως καί μία ἀκόμη ὠφέλεια. Καί αὐτή εἶναι ἡ προσέλκυση παιδιῶν καί νέων στό ἀναλόγιο, γεγονός πού εἶναι πολύ σημαντικό, ἰδιαιτέ-ρως στίς ἡμέρες μας. Ἄλλωστε μέ αὐτό τόν τρόπο παραδόθηκε ἡ βυζαντινή μας μουσική διά μέσου τῶν αἰώνων καί ἡ συμμετοχή στό ἀναλόγιο εἶναι αὐτή πού προσ-φέ-ρει τήν ἀπαραίτητη ἐμπειρία σέ ὅσους σπουδάζουν τή βυζαντινή προκειμένου νά ἀναλάβουν μελ-λο-ντικά τήν ὑπεύθυνη διακονία τοῦ ἱεροψάλτου καί νά καλύψουν τά κενά πού προκύπτουν στούς ναούς μας.

Ἡ Ἱερά Μητρόπολή μας ἔχει ἱδρύ-σει ἀπό πολλῶν ἐτῶν τή Σχο-λή Βυζαντινῆς Μουσικῆς μέ σκοπό τήν προσέλκυση καί κατάρτιση νέων καί ἱκανῶν ἱεροψαλτῶν, οἱ ὁποῖοι θά στελεχώσουν μελλο-ντι-κά τά ἀναλόγια τῶν ἱερῶν μας ναῶν. Καί αὐτή εἶναι μία ἀνάγκη τήν ὁποία δέν θά πρέπει νά ὑπο-τιμοῦμε, ἰδίως στίς ἡμέρες μας, πού οἱ νέοι ἄνθρωποι δέν ἔχουν πάντοτε τόν ζῆλο πού ὑπῆρχε πα-λαιότερα ἀλλά καί τίς δυνατό-τη-τες, ὥστε νά ἀναλάβουν μία θέση ἱεροψάλτου καί μάλιστα ὄχι μόνο στίς πόλεις ἀλλά καί στά χωριά μας. Ὅμως ἱεροψάλτες ἔχουμε ἀνάγκη παντοῦ, σέ ὅλα τά χωριά καί σέ κάθε ναό καί ἐνορία.

Γι᾽ αὐτό θά πρέπει καί σεῖς μέ τή στάση σας, μέ τόν τρόπο σας, μέ τόν λόγο σας, μέ τή συμβουλή σας καί νά προσελκύετε νέα παιδιά στό ψαλτήριο ἀλλά καί νά τά προτρέπετε καί νά τά παρακινεῖτε νά σπουδάσουν τή βυζαντινή μου-σική, ὥστε νά εἶναι κατηρτισμένοι καί προετοιμασμένοι γιά νά δια-δεχθοῦν ὅσους ἀποχωροῦν.

Ἡ Ἱερά Μητρόπολή μας ἀπό τήν πλευρά της φροντίζει μέ κάθε τρό-πο νά στηρίζει καί τό ἔργο σας ἀλλά καί τή βυζαντινή μουσική, πού δέν ἀποτελεῖ μόνο ἐκκλη-σια-στική μας παράδοση ἀλλά καί ἐθνι-κή μας παράδοση. Ἀποτελεῖ ἕναν πλοῦτο ἐθνικό πού μᾶς κάνει ὑπε-ρήφανους, καί εἶναι γνωστή καί μελετᾶται καί θαυμάζεται ἀπό ὅλο τόν κόσμο καί στήν ἀνατολή ἀλλά καί στή Δύση, γιατί ξεχω-ρίζει γιά τήν πνευματικότητά της καί συγκινεῖ ἀκόμη καί ἐκείνους πού δέν κατανοοῦν τό ὑπέροχο πε-ριεχόμενο τῶν ὕμνων.

Γιά τόν λόγο αὐτό διοργανώ-νου-με κάθε χρόνο Ἡμερίδες καί συ-ναντήσεις χορωδιῶν βυζαντινῆς μουσικῆς, ἀλλά καί προσπαθοῦμε νά τήν προβάλλουμε μέ κάθε εὐ-καιρία, σέ ὅλες σχεδόν τίς ἐκδη-λώσεις τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπό-λεως, στίς ὁποῖες καί πολλοί ἀπό σᾶς συμμετέχετε, δεῖγμα καί αὐτό τῆς καλῆς συνεργασίας πού ὑπάρ-χει στή Μητρόπολή μας, ἡ ὁποία πιστεύω καί εὔχομαι ὅτι θά συνε-χισθεῖ καί τή νέα χρονιά, πού ἑορτάζουμε καί τό Ἰωβηλαῖο τῶν 25 ἐτῶν Παυλείων.

Μέ αὐτές τίς σκέψεις θά ἤθελα νά εὐχηθῶ σέ ὅλους σας τό νέο ἔτος νά εἶναι γιά ὅλους σας χα-ρού-μενο καί δημιουργικό. Ὁ Θεός νά σᾶς χαρίζει ὑγεία καί χάρη καί δύ-ναμη γιά νά ἀνταποκρίνεσθε στήν ἱερή αὐτή διακονία σας, νά εὐλο-γεῖ καί νά χαρίζει πλούσιες τίς δω-ρεές του καί στίς οἰκογένειές σας καί στούς οἰκείους σας, καί νά μᾶς ἐνισχύει ὅλους ὥστε νά ψάλλουμε καί νά ὑμνοῦμε ἀκαταπαύστως τό ὄνομά του καί τή δόξα του ὅσο ζοῦμε καί ὅσο ὑπάρχουμε.